

for et helt Aar, gennemsnitlig var 11 Kr. pr. Tønde, men, sagde Hr. Rode, den kunde ikke efter den Sats, der gælder, blive mere end 7 Kr. 70 Øre, nemlig 1 Kr. 70 Øre for de første 2 Maaneder og 6 Kr. for de næste 10. Det er ganske rigtigt, at det bliver 7 Kr. 70 Øre. Der glemmer Hr. Rode det ejendommelige ved denne Ordning, nemlig at man ved at gaa over til Dagbetaling undgaar en Dobbeltbetaling. Thi det kan jo ikke være anderledes, end at der for det Korn, der ligger kort Tid paa Lager, maa blive en Fordobling af Lagerlejen. Hr. Rode har Ret i, at naar vi tager store Lagre, hvor Kornet ligger i længere Tid, bliver der Maaneder, som er fulde — de, der ligger i Midten — for hvilke det bliver det samme, enten man regner med Maanedes- eller Dagbetaling, men i Begyndelsesmaaneder og Afslutningsmaaneder, hvor Kornet ligger paa store Lagre — hvor man kan gaa ud fra, at Kornet kommer jævnt ind uden at paavirke Lagerlejen — vil det være saaledes, at Indgangsmaaneden bliver gennemsnitlig 15 Dage og Udgangsmaaneden gennemsnitlig 15 Dage, saa at der er 1 Maaned paa 2 Gange 15 Dage, der beregnes som 2 Maaneder. Det viser sig af Stikprøver, tagne af Brødkornsadministrationen, at hvor der er store Lagre, er der en Forskel mellem den virkelige Lagertid og den betalte Lagertid paa 1 Maaned, men der er ingen, der er under 1 Maaned, hvad der jo er rigtigt. Men paa de smaa Lagre, der stadig fyldes og tømmes igen, og hvor man ogsaa nu, det er der ikke Tvivl om, er i Stand til at paavirke Indleverings- og Udleveringstiden, bliver Forskellen meget større. Naar Hr. Rode sagde, at de store Lagre vilde faa fuldt saa meget efter den nye Ordning, er det ikke rigtigt. De faar Renten af det, hvormed vi her efter Loven forhøjer Prisen, idet de har gjort gældende, at Renten er steget meget stærkt i Aar. Den var — ja, jeg tør ikke sige, hvad den var for et Aar siden, men den er i hvert Fald nu saa høj, at de fleste Lagerindehavere maa betale med Provision til Bankerne op til 9 pCt. i Rente. Naar vi forhøjer Prisen, og Pengene, som de havde staaende i Beholdningen, tidligere var 26, men nu kommer op paa 43 eller 44, er det ganske rimeligt, at Staten maa holde dem det til gode. De faar alligevel ikke mere, men mindre, for der bliver rundt regnet 1 Maaneds mindre Betaling at yde ved den ændrede Beregning. For de smaa bliver Reduktionen selvfølgelig meget større, men jeg tror ikke, det gaar saaledes, at de smaa slet ikke kan bestaa,

saaledes som Hr. Rode udtalte, det vil jeg i hvert Fald ikke haabe. Jeg har ikke i mindste Maade ved at fremsætte dette Lovforslag og ved at meddele Tinget her, at der var truffet anden Aftale angaaende Lagerlejen, ønsket at rette en Kritik imod Brødkornsadministrationen eller imod Lagerindehaverne. Brødkornsadministrationen var, da vi talte om det, ligesom jeg klar over, at det var overordentlig uheldigt, men under Forholdene, som de var, var der ingen Vej udenom, Kornet skulde tages paa Statslager, og man var nødt til at bøje sig for Nødvendigheden af at gaa ind paa den hidtidige Kontrakt, men Brødkornsadministrationen har bistaaet mig paa bedste Maade med at faa en ny Lagerlejekontrakt gennemført; der blev optaget Forhandling med Lagerejerne, jeg har ogsaa deltaget i de Forhandlinger, og jeg anerkender ikke blot det Arbejde, Brødkornsadministrationen har udført i saa Henseende, men ogsaa Statslagrenes Stilling. Skønt de med ganske bestemte Tal kunde paavise, at ikke blot, som jeg nævnte, Renten, men ogsaa Arbejdsudgifterne var steget meget stærkt dette Aar, gik de alligevel ind paa, at de samme Tal, som hidtil havde været gældende, fortsat maatte være gældende, og de vilde give Afkald paa den store Fordel af faa Kalendermaanedberegning og i Stedet for gaa over til Dagberegning.

Angaaende Tørringskvantumet udtalte det ærede Medlem, at jeg ikke var i Stand til at nedsætte det vilkaarligt. Det indrømmer jeg, selvfølgelig, hvad det er nødvendigt at tørre, skal tørres, og hvor meget det bliver nødvendigt at tørre, kan man ikke vide, før Aaret er gaaet, men jeg mener det fuldt berettiget, naar det store Kvantum, der sidste Aar blev tørret, 1,8 Mill. Tdr., nu er nedsat til 1 Mill. Tdr. Naar jeg har anført — jeg husker ikke, om jeg har udtalt det her i Tinget, eller om det er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at det er en urimelig høj Tørringsprocent, naar ikke mindre end 68 pCt. af hele Befolkningens Forbrug er gaaet over Tørreapparatet, ligger der ikke deri nogen Kritik hverken overfor Brødkornsadministrationen eller overfor Amtsnævnene, det er først og fremmest Systemet, der virker paa den Maade, det er Kalendermaanedbetalingen; man har ikke været opmærksom paa, at det ogsaa kan betyde noget her, men det er der ikke Tvivl om; det har ogsaa stor Betydning for Lagrene at holde Kornet ud over den første. Det er et meget farligt System, det kan ikke undgaas, at Kornet har ligget i for tykke